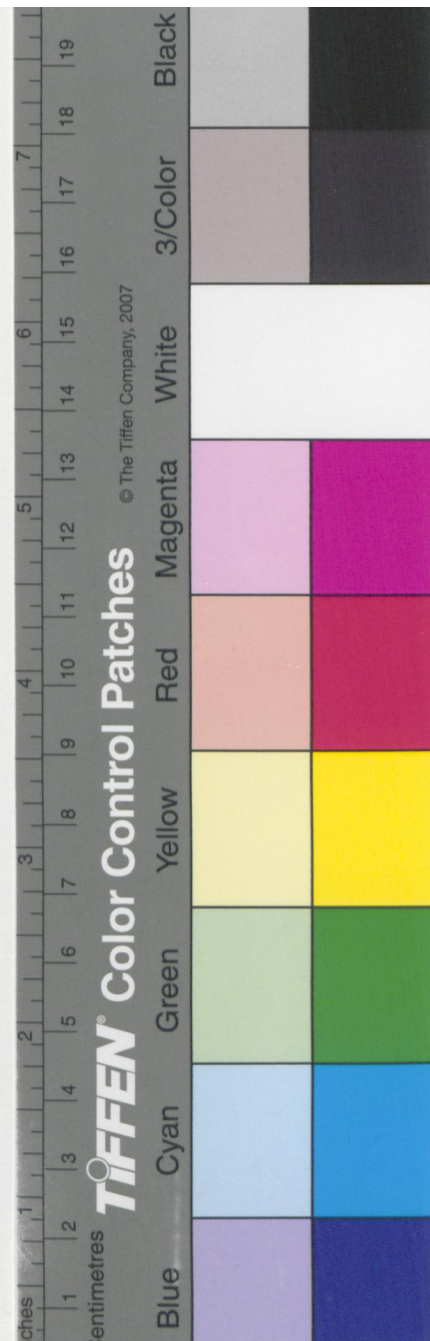

Helsingfors den 1de maj.

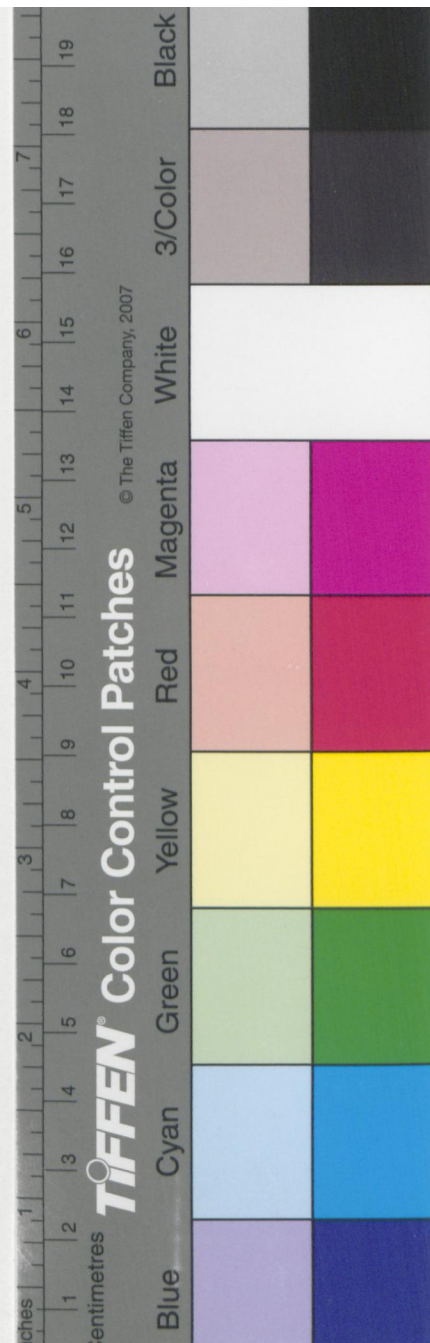
Älskade Otte!

Genom Bertha
hoppas jag du fått mina första
tacksägelsen för det Vallaireska
brevet. Redan den första dagen
vackte det allmänt uppmärksamheten
på den filologiska klubben, fastän
naturligtvis klotade Pisander, Lind-
löf och några andra riktigt
apprecierade det. - Det är bra
och drägligt att du återigen pinats
af influensa. Ditt sista brev
föreföll så trötta och missnöj-
digt att jag tänkte på det
hela dagen och drömde om

det ännu i natt. Men om inte
influenzan är ännu uvisare
i år än förut, borde du väl vid
det här laget i alla fall vara
kry igen; dermed tröstar jag
mig åtminstone. Nu kunna t.o.m.
andra ögen än doktors se att
Mamma blifvit starkare dag
för dag. Hon går raskare och ha-
stigare och är mycket gladare
än för 2 veckor sedan. Om det
blott förfar så, behöfver Holm-
berg visst ej vara bíz för att
hon fortfarande skall må bra;
det var det han mest predi-
kade emot. Om Ellen sade Hornis
här om dagen att hon var mörsta
gill, lugga, på godt humör och

tilltagande i vikt. Så att du ser
att med afseende på heltan resa
vi oss nog här hemma och du
har blott att på bästa sätt följa
våra conulescenters exempel.
För oss låter det otroligt, när du
talar om 28^e i skuggan. I dag ha
vi kört på studentsång i Kaisa-
minen, klädda i vinterpeltäer
och med uppspädda paraplyer
för att skydda oss mot snön.
Mamma hade redan några da-
gar talat om att ^{hon hade} trott att vara
med om matinee i Brunnshuset
i år (Af detta ser du hur hys-
ket raskt hon är) och det
i hållande snövädrer skrämda
hennes ej. Tant Gard hade skaffat

en tåkt droschka och mamma
försäkrar nu att hon ej haft
det minsta men af färdan. Du
vet ju hur det går till, huru
Byörneborgarnes Marsch och Ma-
seillaisien (ur Robespierre) ideli-
gen begåras da capo under hurra-
rop och skräål, huru publiken
springer med och druckar takt
med käppar och stolar och för
det västa oväsen, man kan
läsa sig. Men det var roligt
i alla fall att en gång se män-
niskorna ^{triktigt} har uppspilla in-
nan de hunnit bli drucka.
I går åkte Bertha och jag ut
med flickorna Braust för att
se islossningen vid Grund-

Mycket har fått vi sett av denna staden, men vi komma för sent, som man alltid gör; så hade skjutit redan för några dagar sedan. I hamnarna ligger isen ännu grå och ofarbar, men gvarhellen af en tjock rand af packis. Allt det här måste inte låta utgöda oss för den, som ren och lysande blommar, men den stora förändringen kan vi komma på en enda vecka och gräset börjar redan bli grönt och blåsippor ha vi här. Mycket som helst. -

Kika! Mår makalöst väl. I Nyblins förster finnes utställt ett förstoradt porträtt af honom

det med händerna i fickorna,
och Bos hade en härlig notis
derom i Pressen "Den som skäddar
denna lilla pilt, tvekar ej
om hvems son han är. etc". I
firriga var han ^(kiki) hela dagen här
och berättade bl. a. "när jag blir
stor skall jag förstå allt och bli
den allra snällaste herre i
verlden". Den gången var han ofant-
ligt road af förångna tider och för-
gade hela tiden "Hurudan var farfar
och "Skulle han också ha tyckt om
mig," och "Hurudan var farmors
mamme? och "Hvad skulle hon
ha gett åt mig; och mamma berätta-
de hela eftermiddagen för honom hade
det då hade varit. - och skymdar
mamma på mig, hon hoppas inner-
ligt att du släpper influenzan ^{nu} Rör,
rör dig snart för Annie.

